

CONCERT

CICLE AUDITORIUM DE PALMA

N.2

Orquestra Simfònica Illes Balears

V. Kissine
Concert per a violí
(Estrena a Espanya)

I. Albéniz
Iberia

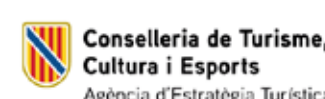
J. Turina
Danses Fantàstiques, op.22

Violí
Gidon Kremer
Director
Pablo Mielgo

Entrades: Taquilles
Auditorium de Palma
www.simfonicadebalears.com

14.11.2024

20.00H

Programa

45' **Concert per a violí (estrena a Espanya)**

Obra dedicada a Gidon Kremer

Victor Kissine (1953)

20' PAUSA

50' **Iberia**

Isaac Albéniz (1860-1909)

- Evocación
- El Puerto
- El Corpus en Sevilla
- Triana

Danses fantàstiques op.22

Joaquín Turina (1882-1949)

Obra dedicada a la dona de Turina, Obdulia Garzón

- Exaltació, una jota aragonesa.

«Semblava com si les figures d'aquell quadre incomparable es moguessin dins el calze d'una flor.»
(José Mas)

- Somni, un zortziko basc en compàs de 5/8.

«Les cordes de la guitarra, en sonar, eren com els laments d'una ànima que no pogués més amb el pes de l'amargor.» (José Mas)

- Orgia, una farruca andalusa.

«El perfum de les flors es confonia amb l'olor de la camamilla, i del fons de les copes estretes, plenes del vi incomparable, com un encens, s'enlairava l'alegria.» (José Mas)

Violí, Gidon Kremer

Director, Pablo Mielgo

Orquestra Simfònica Illes Balears

*Crèdit editorial

Concert per a violí de V. Kissine, Schott Music

Danses fantàstiques de J. Turina, Unión Musical Ediciones

De Sant Petersburg a Sevilla passant per París **J. A. Mendiola**

Un esdeveniment. La primera peça del concert serà l'estrena a Espanya del Concert per a violí i orquestra de Victor Kissine, que tan sols es pot descriure com el que és i per diferents raons. Com a targeta de presentació, val a dir que Victor Kissine –nascut a Sant Petersburg quan encara es deia Leningrad, i establert a Bèlgica– col·labora des de fa vint anys amb la Kremerata Baltica, una petita orquestra que lidera el violinista solista de la vetllada, Gidon Kremer. Tota una llegenda que ha fet sonar primer un Stradivarius, després un Guarneri del Gesù i actualment un Amati de 1641. Quan Herbert von Karajan va sentir-lo interpretant el Concert per a violí de Brahms, per a un enregistrament, va qualificar-lo com “el millor violinista del món”; Arvo Pärt va escriure per a ell la seva composició més famosa, Tabula Rasa; el seu mestre va ser David Oistrach; i així podríem continuar, enumerant els mèrits, valors i reconeixements del solista que ens acompanya, i que es converteix en la millor manera de presentar l'estrena nacional d'una composició de 2012: l'intèrpret la garanteix i l'avalua, i defineix l'autor com “un compositor que no escriu cap nota supèrflua”. Una peça amb unes característiques que aparellen i harmonitzen les estructures més clàssiques amb tot un seguit de pinzellades absolutament contemporànies que mai no defugen la tonalitat. Defineix la seva composició com la configuració d'una novel·la, amb una presentació, un nus i el corresponent desenllaç. El primer moviment és una doble exposició amb un petit recitatiu interpretat pel violí solista, l'embrió de tot el que vindrà a continuació i que va creixent de manera exponencial fins a una resolutive coda, que l'instrument protagonista arrodoneix amb una “cadenza” que posa punt final a la narració.

A la segona part, Isaac Albéniz i Joaquín Turina esdevenen els protagonistes. Del primer, nin prodigi amb el piano, que debutà a Barcelona davant el públic a l'edat de quatre anys, l'Orquestra Simfònica interpretarà la seva obra magna: la indiscutible Iberia, que immediatament va captivar el públic de pertot arreu on va passar. Un èxit que el protagonista no va poder fruit, perquè fins a just després d'haver-la acabada. Una composició inicialment escrita per a piano, de la qual Olivier Messiaen va dir que “mai, l'escriptura per a teclat, havia assolit aquests cims”. Posteriorment, va ser orquestrada per Enrique Fernández Arbós; i la Simfònica interpretarà les tres peces que integren el Primer quadern, Evocació, El port i El Corpus Cristi a Sevilla. Evocació és l'única que no té nom regional, però així i tot beu de les fonts del fandanguillo andalús de manera molt clara, amb un to suau i lleuger, adobada amb algun tret impetuós i un final gairebé silencios. El Port fa referència al Puerto de Santa María, i és complexa estructuralment i alegre com el bullici de l'indret que transita; amb tant vigor com color, combinant fins a tres danses andaluses que van apagant-se fins a un altre final d'una placidesa idèntica a la del primer. El Corpus Cristi a Sevilla ens trasllada a una processó de Setmana Santa: tambors i campanes fan acte de presència.

Tot just després, una marxa (des dels acords de la cançó popular castellana 'La tarara') i un final gairebé estrepitós, que va minvant fins a una nova conclusió tan tranquil·la com suggestiva. Tot plegat, una autèntica profusió d'elements, absolutament recognoscibles, motius folklòrics perfectament desenvolupats i amb una gran riquesa de matisos que, sense perdre ni l'origen ni la personalitat, arriba a l'exquisidesa absoluta.

Amb no poques semblances, tant pel que fa a la trajectòria vital d'ambdós compositors com a les peces que ens ocupen, arriben les Danses fantàstiques de Joaquín Turina. Un pianista una mica menys precoç, va debutar a quinze anys i igualment va partir cap a París, a la recerca d'inspiració i coneixements. Com no podia ser d'altra manera, allà va conèixer i va fer-se amic d'Albéniz. Aquest va aconsellar-li cercar el seu art en el cant popular espanyol o andalús. Així ho va fer. En tan sols catorze dies, va compondre aquestes danses que dedicà a la seva dona, Obdulia Garzón, i que estan vertebrades en tres moviments: Exaltació, Ensomni i Orgia. Cadascun es correspon amb una dansa típica espanyola: la primera és una jota aragonesa; la segona s'inspira en el zortziko basc; i, a la tercera, la que dona nom la novel·la que fou origen de la composició (La orgía, de José Mas), hi trobam reminiscències del garrotín i la farruca. La composició també va néixer per a piano, però Turina va orquestrar-la i de fet, aquesta versió, amb la qual es clou el concert d'avui vespre, va ser la primera que es va interpretar en públic, al Teatro Price de Madrid.

De San Petersburgo a Sevilla pasando por París **J. A. Mendiola**

Todo un acontecimiento. La primera pieza del concierto será el estreno en España del Concierto para violín y orquesta, de Victor Kissine, que solo puede describirse como lo que es y por varias razones. Kissine, nacido en San Petersburgo cuando todavía se llamaba Leningrado, y establecido en Bélgica, colabora

desde hace veinte años con Kremerata Baltica: una pequeña orquesta liderada por el violinista solista de la velada. Gidon Kremer es toda una leyenda, habiendo hecho sonar primero un Stradivarius, luego un Guarneri del Gesù y actualmente un Amati de 1641. Cuando Herbert von Karajan le escuchó interpretando el Concierto para violín de Brahms, para una grabación, le calificó de “mejor violinista del mundo”; Arvo Pärt escribió para él su composición más famosa, Tabula Rasa; su maestro fue David Öistrach... Y podríamos seguir enumerando los méritos, valores y reconocimientos del solista que nos acompaña y que se convierte en el mejor modo de presentar el estreno nacional de una composición de 2012. El intérprete la garantiza y la avala, y define a su autor como “un compositor que no escribe ninguna nota superflua”. La pieza presenta unas características que aparejan y armonizan las estructuras más clásicas con una serie de pinceladas absolutamente contemporáneas, que nunca rehuyen la tonalidad. Define su composición como la configuración de una novela: presentación, nudo y el correspondiente desenlace. El primer movimiento es una doble exposición con un pequeño recitativo del violinista solista: el embrión de todo lo que vendrá a continuación, y que va creciendo de manera exponencial hasta una coda resolutive, que el instrumento protagonista redondea con una cadenza que pone el punto y final a la narración.

En la segunda parte, los protagonistas van a ser Isaac Albéniz y Joaquín Turina. Del primero, un niño prodigio al piano, que debutó en Barcelona ante el público a los cuatro años, la OSIB interpretará su obra magna: la indiscutible Iberia, que inmediatamente cautivó al público allí donde se interpretó. Un éxito que, sin embargo, su protagonista no pudo disfrutar, pues falleció justo después de terminar la pieza (inicialmente escrita para piano), de la que Olivier Messiaen dijo que “nunca antes la escritura para teclado había llegado a tales cumbres”. Posteriormente, fue orquestada por Enrique Fernández Arbós; la OSIB interpretará las tres piezas que integran el Primer cuaderno, Evocación, El puerto y El Corpus Cristi en Sevilla. Evocación es la única cuyo nombre no es regional, aunque bebe de las fuentes del fandanguillo andaluz de manera muy clara, con su tono suave y ligero, aderezado con algún rasgo impetuoso y un final casi silencioso. El Puerto es estructuralmente compleja y alegre (al igual que el bullicio del lugar que transita), llena de vigor y color, y combinando hasta tres danzas andaluzas que van apagándose, hasta alcanzar otro final de una placidez idéntica a la del primero. El Corpus Cristi en Sevilla nos lleva a una procesión de Semana Santa: tambores y campanas hacen acto de presencia.

Justo después, una marcha a partir de los acordes de La tarara (una canción popular castellana) y un final casi estrepitoso, que va menguando hasta una nueva conclusión, tan tranquila como sugerente. En conjunto, una auténtica profusión de elementos absolutamente reconocibles, motivos folklóricos perfectamente desarrollados, con gran riqueza de matices que, sin perder ni el origen ni la personalidad, alcanzan la absoluta exquisitez.

Con no pocas similitudes en cuanto a la trayectoria vital de sus compositores y a las piezas mismas, llega Joaquín Turina con sus Danzas fantásticas. Turina fue un pianista algo menos precoz: debutó a los quince años, y después se marchó a París buscando inspiración y conocimiento. Como no podía ser de otra manera, allí conoció a Albéniz y entablaron amistad. Albéniz le aconsejó que buscara su arte en el canto popular español o andaluz, y así lo hizo. En solo catorce días, compuso estas danzas que dedicó a su mujer, Obdulia Garzón, y vertebró en tres movimientos: Exaltación, Ensueño y Orgía. Cada uno se corresponde con una danza típica española: el primero es una jota aragonesa; el segundo se inspira en el zortziko, una danza vasca; y en el tercero, titulado a partir de la novela que originó la composición (La orgía, de José Mas), encontramos reminiscencias del garrotín y la farruca. La obra también había nacido para piano, pero el mismo Turina la orquestó y fue de hecho esta versión, la que cierra el programa de esta noche, la primera en interpretarse en público, en el Teatro Price de Madrid.

From Saint Petersburg to Seville via Paris **J. A. Mendiola**

Quite an event. The first piece in the concert is going to be the Spanish première of Victor Kissine's Concerto for violin and orchestra, which one can only describe like this for different reasons. Kissine was born in San Petersburg when the city was still known as Leningrad, then established in Belgium, and for twenty years has collaborated with Kremerata Baltica –a small orchestra led by tonight's soloist violinist. Gidon Kremer is quite a legend, having played first a Stradivarius, later a Guarneri del Gesù and now a 1641 Amati. When Herbert von Karajan heard him interpret Brahms' Violin concerto for a recording, he qualified him as «best violinist in the world». Arvo Pärt wrote his most famous composition, *Tabula Rasa*, for him; and his master was David Öistrach. One could go on and on, listing the merits, worth and recognition of this evening's soloist musician, who becomes the best advocate for the national première of a 2012 composition: he is both a guarantee and an endorser of the author, whom he defines as «a composer who never writes one superfluous note». The piece couples and harmonizes the most classical structures with a series of absolutely contemporary strokes that never avoid tonality. The composition is defined in the same way as the configuration of a fiction book: an introduction, a development and the corresponding dénouement. The first movement is a double statement with a small recitative interpreted by the soloist violin –the embryo of what will come afterwards and will exponentially grow until the resolute Coda, which the starring instrument rounds up with a Cadenza ending the narration.

In the second part of the programme, the stars are going to be Isaac Albéniz and Joaquín Turina. The first was a wonder kid at the piano who made his debut in Barcelona at the age of four; and the OSIB is going to interpret his greatest work, the indisputable *Iberia*, which immediately captivated audiences wherever it was played. His author could not enjoy this success, however, because he died right after finishing the piece. The composition was initially written for piano; Olivier Messiaen said that «never before a score for keys had reached such a peak». Later on, it was orchestrated by Enrique Fernández Arbós, in a version from which the OSIB is going to interpret the three pieces making up the *Primer cuaderno*, *Evocación*, *El puerto* and *El Corpus Cristi en Sevilla*. *Evocación* is the only piece without a regional name, although it draws from the Andalusian *fandangillo* very clearly, with its soft and light tone, spiced up with some impulsive traits and an almost silent ending. *El Puerto* (referring to the port village of El Puerto de Santa María) is structurally complex and joyful, just like the racket of the place –with as much vigour as colour, combining up to three Andalusian dances that gradually dim, until coming to an ending which is as placid as the first. *El Corpus Cristi en Sevilla* takes us to Easter processions: drums and bells join in. Right after that, a march starts from the chords of a Castilian folk song ('*La tarara*'), and an almost almighty end decreases until reaching a new tranquil, suggestive conclusion. All in all, a true profusion of totally recognizable elements, perfectly developed folk motives and richness in nuances which, without losing origin or personality, attains absolute exquisiteness.

With quite a few resemblances, both regarding the life and career of their composers and the pieces themselves, we receive Joaquín Turina's *Danzas fantásticas*. Despite not being such a precocious pianist, he made his debut at fifteen; then left for Paris, in search for inspiration and knowledge. There, of course, he met and became friends with Albéniz. The latter advised Turina to look for his art in Spanish or Andalusian folk song; and so he did. It took him only fourteen days to compose these dances, which he dedicated to his wife Obdulia Garzón. They vertebrate in three movements – *Exaltación*, *Ensueño* and *Orgía*–, each of them corresponding to a traditional Spanish dance. The first is a Jota from Aragón; the second is inspired in the Basque Zortziko; and the third, named after the novel which inspired the composition (*The Orgy*, by José Mas), reminds us of the *Garrotín* and the *Farruca*. Initially, this had been thought as a composition for piano only, but Turina himself orchestrated the piece, and the version closing this evening's programme was the first to be publicly interpreted at the Teatro Price in Madrid.

Gidon Kremer

violí

Gidon Kremer

violí

cat

Gidon Kremer és violinista, director artístic i fundador de Kremerata Baltica.

Motivat per una filosofia artística sorprenentment decidida, Gidon Kremer s'ha forjat una reputació internacional com a un dels artistes més originals i captivadors de la seva generació.

El seu repertori desplega un ventall que va de les partitures clàssiques estàndard, fins a la música dels principals compositors dels segles XX i XXI. Ha patrocinat l'obra de compositors russos i d'Europa de l'Est, i ha interpretat moltes noves composicions destacades, que sovint li han estat dedicades expressament. El seu nom s'associa a compositors com Alfred Schnittke, Arvo Pärt, Giya Kancheli, Sofia Gubaidulina, Valentin Silvestrov, Luigi Nono, Edison Denisov, Aribert Reimann, Pēteris Vasks, John Adams, Victor Kissine, Michael Nyman, Philip Glass, Leonid Desyatnikov i Astor Piazzolla; Kremer interpreta les seves obres amb respecte per la tradició, i alhora en destaca i hi aporta la frescor i originalitat. És just de dir que no se'l pot comparar a cap altre solista de repercussió internacional, pel que fa a la seva tasca en la promoció de la causa dels compositors contemporanis i de la música nova per a violí.

Gidon Kremer ha enregistrat més de 120 discs, molts dels quals han estat guardonats en l'àmbit internacional i reconeguts gràcies a les seves aportacions interpretatives. La llista de premis és llarga, i inclou el "Ernst von Siemens Musikpreis", el "Bundesverdienstkreuz", el Premi al Triomf de Moscou, el Premi Unesco i el premi "Una Vita Nella Musica – Artur Rubinstei". L'any 2016, Gidon Kremer va rebre l'honor del "Praemium Imperiale", que se sol considerar l'equivalent al Premi Nobel de la música.

El 1997, Gidon Kremer va fundar l'orquestra de cambra Kremerata Baltica, per a donar suport a joves músics excepcionals dels Països Bàltics. El conjunt viatja en grans gires i ha enregistrat més de 30 discos, per als segells Nonesuch, Deutsche Grammophon i ECM. La temporada 2016/17, Kremerata Baltica va oferir una gira especial per l'Orient Mitjà, Amèrica del Nord, Europa i Àsia, celebrant el 20è aniversari.

La seva contribució inestimable al "descobriment" del compositor Mieczyslaw Weinberg, a qui Kremer ha dedicat gran part de la seva feina els darrers anys, també es mereix esment. El 2019 i el 2021, Deutsche Grammophon i Accentus Music van publicar àlbums de Gidon Kremer amb peces orquestrals i de cambra de Weinberg.

Gidon Kremer

violín

esp

Gidon Kremer es violinista, director artístico y fundador de Kremerata Baltica.

Motivado por su sorprendentemente firme filosofía artística, Gidon Kremer se ha forjado una reputación internacional como uno de los artistas más originales y cautivadores de su generación.

Su repertorio abarca partituras estándar de música clásica y música de los principales compositores del siglo veintiuno. Ha patrocinado los trabajos de compositores rusos y de Europa del Este, e interpretado muchas nuevas composiciones importantes, varias de ellas dedicadas expresamente. Su nombre se asocia estrechamente a compositores como Alfred Schnittke, Arvo Pärt, Giya Kancheli, Sofia Gubaidulina, Valentin Silvestrov, Luigi Nono, Edison Denisov, Aribert Reimann, Pēteris Vasks, John Adams, Víctor Kissine, Michael Nyman, Philip Glass, Leonid Desyatnikov y Astor Piazzolla, cuyas obras interpreta respetando la tradición al tiempo que les insufla aire fresco y originalidad. Es justo decir que no se puede comparar a ningún otro solista de talla internacional, en tanto que ha hecho muchísimo para promover la causa de los compositores contemporáneos y la nueva música para violín.

Gidon Kremer ha grabado más de 120 álbumes, muchos de los cuales han recibido galardones internacionales de prestigio en reconocimiento a su excepcional aportación interpretativa. La larga lista de premios incluye el Ernst von Siemens Musikpreis, el Bundesverdienstkreuz, el Premio al Triunfo de Moscú, el Premio Unesco y el premio “Una Vita Nella Musica – Artur Rubinstein”. En 2016, Gidon Kremer fue honrado con el “Praemium Imperiale”, que en general se considera el equivalente a un Premio Nobel de la música.

En 1997, Gidon Kremer fundó la orquesta de cámara Kremerata Baltica, para patrocinar a jóvenes músicos excepcionales de los Países Bálticos. El conjunto realiza grandes giras y ha grabado más de 30 discos para los sellos Nonesuch, Deutsche Grammophon y ECM. La temporada 2016/17, Kremerata Baltica realizó giras especiales en Oriente Medio, Norteamérica, Europa y Asia para conmemorar su 20º aniversario.

Su contribución al “descubrimiento” del compositor Mieczyslaw Weinberg, a quien Kremer ha dedicado magníficamente su trabajo y esfuerzos en los últimos años, merece también énfasis. En 2019 y 2021, Deutsche Grammophon y Accentus Music editaron álbumes de Gidon Kremer con piezas orquestales y de cámara de Weinberg.

Gidon Kremer

violin

eng

Violinist, artistic director and founder of Kremerata Baltica.

Driven by his strikingly uncompromising artistic philosophy, Gidon Kremer has established a worldwide reputation as one of his generation's most original and compelling artists. His repertoire encompasses standard classical scores and music by leading twentieth and twenty-first century composers. He has championed the works of Russian and Eastern European composers and performed many important new compositions, several of which have been dedicated to him. His name is closely associated with such composers as Alfred Schnittke, Arvo Pärt, Giya Kancheli, Sofia Gubaidulina, Valentin Silvestrov, Luigi Nono, Edison Denisov, Aribert Reimann, Pēteris Vasks, John Adams, Victor Kissine, Michael Nyman, Philip Glass, Leonid Desyatnikov and Astor Piazzolla, whose works he performs in ways that respect tradition while being fully alive to their freshness and originality. It is fair to say that no other soloist of comparable international stature has done more to promote the cause of contemporary composers and new music for violin.

Gidon Kremer has recorded over 120 albums, many of which have received prestigious international awards in recognition of their exceptional interpretative insights. His long list of honours and awards include the Ernst von Siemens Musikpreis, the Bundesverdienstkreuz, Moscow's Triumph Prize, the Unesco Prize and the Una Vita Nella Musica – Artur Rubinstein Prize. In 2016 Gidon Kremer has received a Praemium Imperiale prize that is widely considered to be the Nobel Prize of music.

In 1997 Gidon Kremer founded the chamber orchestra Kremerata Baltica to foster outstanding young musicians from the Baltic States. The ensemble tours extensively and has recorded almost 30 albums for the Nonesuch, Deutsche Grammophon, ECM labels.

In 2016/17 Kremerata Baltica was on landmark tours through Middle East, North America, Europe, and Asia to celebrate the orchestra's 20th anniversary. His commitment to the "discovery" of the composer Mieczyslaw Weinberg, for which Kremer has rendered particularly outstanding services in recent years, should also be emphasized. In 2019 and 2021, Deutsche Grammophon and Accentus Music released albums recorded by and with Gidon Kremer with orchestral and chamber music works by Weinberg.

Pablo Mielgo

director

Pablo Mielgo

director

Pablo Mielgo, director d'orquestra de Madrid, és un ciutadà del món amb esperit emprenedor i amb una missió: fer que la música estigui a l'abast de tots. En l'actualitat és director de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears (OSIB) i ha estat contractat per orquestres de tot el món. Estudià al Conservatori Reial de la seva ciutat natal, al Col·legi Reina Sofia i a l'Escola de Música del London Guildhall. A més, creà una xarxa de nombroses amistats musicals entre Berlín i Qatar, Lucerne i Los Angeles, amb músics de renom que ara enriqueixen els programes de concerts de l'OSIB.

Pablo Mielgo ha estat assistent de directors com James Conlon, Jesús López Cobos, Daniel Barenboim i Claudio Abbado. Ell dirigeix regularment als grans escenaris d'Europa, com el Wiener Musikverein, als EUA, com el Carnegie Hall de Nova York, a Amèrica Llatina i a l'Orient Mitjà. En estreta col·laboració artística, el madrileny treballa amb orquestres com la Simfònica de Simón Bolívar, the Arena di Verona i la Filharmònica de Qatar, amb artistes com Juan Diego Flórez, les germanes Labeque, Pierre-Laurent Aimard, Julian Rachlin i Radovan Vlatkovic. .

Desde 2005 és director musical i artístic de la Fundació SaludArte, amb l'objectiu de generar un canvi social a través de la música. Pablo Mielgo va promoure diversos esdeveniments musicals amb gran reconeixement internacional, com el Festival Espanya-Veneçuela, el Festival Internacional de Música de Madrid "Madrid em sona", la gira de l'Orquestra Juvenil Iberoamericana per Espanya i els Estats Units, IberOpera i "En viu, connectant el món a través de la música". Col·laborà amb institucions com el Teatre Reial de Madrid, la Miami New World Symphony, el Sistema a Veneçuela i la Florida Grand Opera, amb artistes de renom com Plácido Domingo, Gustavo Dudamel, José Antonio Abreu i Michael Tilson Thomas, entre d'altres.

Pablo Mielgo està especialment dedicat a la promoció de joves talents. Des de 2011, el director artístic de la Filharmònica de Medellín s'esforça per brindar als joves músics accés a l'educació musical, independentment dels ingressos dels pares. A més, el director ha fundat tres orquestres juvenils des de 2003: l'Orquestra Juvenil Presjovem, que reuneix els millors joves músics espanyols, l'Orquestra Juvenil Iberoamericana i l'Orquestra Simfònica Harmonia. En cooperació amb Sir Colin Davis, va fundar la BandArt Orchestra.

Com a director titular de l'OSIB, des de 2014, ha promogut amb èxit el desenvolupament de l'orquestra en diversos aspectes, sobre la base de la seva experiència internacional. Pablo Mielgo ha millorat la qualitat de l'orquestra i els seus programes, ha augmentat les vendes d'entrades i ha desenvolupat la seva xarxa amb actuacions de convidats, programes per a joves i artistes de primer nivell.

Pablo Mielgo

director

esp

Pablo Mielgo, director de orquesta de Madrid, es un ciudadano del mundo con espíritu emprendedor y con una misión: hacer que la música esté al alcance de todos. En la actualidad es director de la Orquesta Sinfónica de las Islas Baleares (OSIB) y ha sido contratado por orquestas de todo el mundo. Estudió en el Conservatorio Real de su ciudad natal, en el Colegio Reina Sofía y en la Escuela de Música del London Guildhall. Además, creó una red de numerosas amistades musicales entre Berlín y Qatar, Lucerne y Los Ángeles, con músicos de renombre que ahora enriquecen los programas de conciertos de la OSIB.

Pablo Mielgo ha sido asistente de directores como James Conlon, Jesús López Cobos, Daniel Barenboim y Claudio Abbado. Él dirige regularmente en los grandes escenarios de Europa, como el Wiener Musikverein, en EE. UU, como el Carnegie Hall de Nueva York, en América Latina y en Oriente Medio. Con una estrecha colaboración artística, el madrileño trabaja con orquestas como la Sinfónica de Simón Bolívar, the Arena di Verona y la Filarmónica de Qatar, con artistas como Juan Diego Flórez, las hermanas Labeque, Pierre-Laurent Aimard, Julian Rachlin y Radovan Vlatkovic.

Desde 2005 es director musical y artístico de la Fundación SaludArte, con el objetivo de generar un cambio social a través de la música. Pablo Mielgo lanzó varios acontecimientos musicales de gran reconocimiento internacional, incluyendo el Festival España-Venezuela, el Festival Internacional de Música de Madrid "Madrid me suena", la gira de la Orquesta Juvenil Iberoamericana por España y Estados Unidos, IberOpera y "En vivo, conectando el mundo a través de la música". Colaboró con instituciones como el Teatro Real de Madrid, la Miami New World Symphony, el Sistema en Venezuela y la Florida Grand Opera, con artistas de renombre como Plácido Domingo, Gustavo Dudamel, José Antonio Abreu y Michael Tilson Thomas entre otros.

Pablo Mielgo está especialmente dedicado a la promoción de jóvenes talentos. Desde 2011, el director artístico de la Filarmónica de Medellín se esfuerza para brindar a los jóvenes músicos acceso a la educación musical, independientemente de los ingresos de los padres. Además, el director ha fundado tres orquestas juveniles desde 2003: la Orquesta Juvenil Presjovem, que reúne a los mejores jóvenes músicos españoles, la Orquesta Juvenil Iberoamericana y la Orquesta Sinfónica Armonía. En cooperación con Sir Colin Davis, fundó la BandArt Orchestra.

Como director titular de la OSIB desde 2014, ha promovido con éxito el desarrollo de la orquesta en varios aspectos, sobre la base de su experiencia internacional. Pablo Mielgo ha mejorado la calidad de la orquesta y sus programas, ha aumentado las ventas de entradas y ha desarrollando su red con actuaciones de invitados, programas para jóvenes y artistas de primer nivel.

Pablo Mielgo

conductor

eng

Pablo Mielgo, a conductor from Madrid, is a true world citizen with an entrepreneurial spirit and the mission to make music accessible to everyone: the agile chief of the Orquestra Simfònica de les Illes Balears (OSIB) was immediately engaged by orchestras around the world after his studies at the Royal Conservatory of his hometown, the Reina Sofia School and the London Guildhall School of Music. Moreover, he created a network of numerous musical friendships between Berlin and Qatar, Lucerne and Los Angeles, with renowned musicians, who are now enriching the OSIB concert programs.

Pablo Mielgo has assisted conductors such as James Conlon, Jesus Lopez Cobos, Daniel Barenboim and Claudio Abbado. He regularly conducts on the great stages of Europe such as the Wiener Musikverein, the USA such as Carnegie Hall New York, Latin America and the Middle East. In close artistic collaboration, the Madrilenian works with orchestras such as the Simon Bolívar Symphony, the Arena di Verona and the Qatar Philharmonic as well as with artists such as Juan Diego Florez, the Labeque sisters, Pierre-Laurent Aimard, Julian Rachlin and Radovan Vlatkovic.

Since 2005 he has been the musical and artistic director of the SaludArte Foundation, which aims to bring about social change through music. Pablo Mielgo launched several musical events with great international acclaim including the Festival España-Venezuela, the International Music Festival of Madrid “Madrid me suena”, the tour of the Ibero-American Youth Orchestra through Spain and the USA, IberOpera as well as “Live, connecting the world through music”. He collaborated with institutions such as the Teatro Real Madrid, the Miami New World Symphony, El Sistema in Venezuela and the Florida Grand Opera, as well as with renowned artists, Plácido Domingo, Gustavo Dudamel, José Antonio Abreu, and Michael Tilson Thomas among others.

Pablo Mielgo is especially dedicated to the promotion of young talents. Since 2011 the co-artistic director of the Medellín Philharmonic Academy strives to give young musicians access to musical education regardless of parental income. Furthermore, the conductor has founded three youth orchestras since 2003: the Presjovem Youth Orchestra bringing together the best young Spanish musicians, the Iberoamerican Youth Orchestra and the Harmonia Symphony Orchestra. In cooperation with Sir Colin Davis, he founded the BandArt Orchestra.

As chief conductor of the OSIB since 2014, he has promoted the orchestra’s development in several aspects successfully on the basis of his international experience: Pablo Mielgo has improved the quality of the orchestra and its programs, increased ticket sales and developed his network with guest performances, youth programs and first-rate artists.

Orquestra Simfònica de les Illes Balears

Orquestra Simfònica de les Illes Balears

L'Orquestra Simfònica Illes Balears va ser creada l'any 1988 a través de la Fundació Pública de les Balears per a la Música, a instàncies del Govern Balear, l'Ajuntament de Palma i el Consell de Mallorca. La història de l'orquestra es remunta a l'any 1946, any en què es va crear l'Orquestra Simfònica de Mallorca, el primer director de la qual va ser el mestre coreà Eaktay-Ahn. L'orquestra, com es coneix avui dia, va iniciar la seva primera temporada de concerts el setembre de 1989 amb el seu titular Luís Remartínez i la solista Teresa Berganza. Actualment el director titular és Pablo Mielgo, des de l'any 2014.

L'Orquestra, a part de la seva temporada de concerts en l'Auditori de Palma, en el Teatre Principal de Palma, en el Trui Teatre, en l'Auditori de Manacor i a l'estiu en el Castell de Bellver, participa en les Temporades d'òpera de la Fundació Teatre Principal de Palma i dels Amics de l'Òpera de Maó (Menorca). També programa audicions escolars i concerts familiars. Un dels objectius de l'orquestra és donar a conèixer obres de compositors de les Illes Balears, com l'estrena de l'òpera L'arxiduc d'Antoni Parera Fons, amb llibret de Carme Riera, membre de la Reial Acadèmia Espanyola.

L'any 2020, l'OSIB va ser la primera orquestra a tornar als escenaris després del confinament del COVID-19. És important esmentar les actuacions altruistes realitzades pels grups de càmera dels músics de l'orquestra al canal de Youtube sota el títol "Sonam per Tu" durant la pandèmia del COVID-19. Ha ofert nombrosos concerts fora de les illes, entre ells a Sant Sebastià, Santander, València, Oviedo, així mateix a l'Auditori Nacional i en el Teatre Reial a Madrid, en el Palau de la Música a Barcelona. Ha actuat a Perpinyà, Canes, Zúric, en el Musikverein de Viena, el Radio Hall France de París i a la Sala de Drets Humans de l'ONU a Ginebra. Des de 1989 l'Orquestra ha acompanyat a solistes de rellevància internacional, com Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet i Raphael, entre d'altres. Premis, distincions:

- Premi Rotary Mallorca Humanitats 2010-2011, el maig de 2011.
- VI Premis Onda Cero Mallorca 2017, categoria de Música.
- Medalla d'Or de les Illes Balears, el 2020, la major distinció de la Comunitat Autònoma.

La Simfònica compta amb un segell discogràfic que li permet distribuir els seus enregistraments per diferents plataformes musicals com Spotify, Apple Music, Amazon Music, Google Play Music, entre d'altres. En aquests moments la Simfònica està construint la seva nova seu, la Caixa de Música, que serà un referent internacional com a espai escènic musical, i el primer edifici públic d'una orquestra a Espanya, amb una forta col·laboració publicoprivada.

Orquestra Simfònica de les Illes Balears

esp

La Orquesta Sinfónica Illes Balears fue creada en el año 1988 a través de la Fundació Pública de les Balears per a la Música, a instancias del Gobierno Balear, el Ayuntamiento de Palma y el Consejo de Mallorca. La historia de la orquesta se remonta al año 1946, año en el que se creó la Orquesta Sinfónica de Mallorca, cuyo primer director fue el maestro coreano Eaktay-Ahn. La orquesta, como se conoce hoy en día, inició su primera temporada de conciertos en septiembre de 1989 con su titular Luís Remartínez y la solista Teresa Berganza. Actualmente el director titular es Pablo Mielgo, desde el año 2014.

La Orquesta, a parte de su temporada de conciertos en el Auditorium de Palma, en el Teatro Principal de Palma, en el Trui Teatre, en el Auditori de Manacor y en verano en el Castillo de Bellver, participa en las Temporadas de ópera de la Fundación Teatro Principal de Palma y de los Amics de l'Òpera de Maó (Menorca). También programa audiciones escolares y conciertos familiares. Uno de los objetivos de la orquesta es dar a conocer obras de compositores de las Islas Baleares, como el estreno de la ópera L'arxiduc de Antoni Parera Fons, con libreto de Carme Riera, miembro de la Real Academia Española. En el año 2020, la OSIB fue la primera orquesta en regresar a los escenarios después del confinamiento del COVID-19. Es importante mencionar las actuaciones altruistas realizadas por los grupos de cámara de los músicos de la orquesta en el canal de Youtube bajo el título "Sonam per Tu" durante la pandemia del COVID-19.

Ha ofrecido numerosos conciertos fuera de las islas, entre ellos en San Sebastián, Santander, Valencia, Oviedo, así mismo en el Auditorio Nacional y en el Teatro Real en Madrid, en el Palau de la Música en Barcelona. Ha actuado en Perpiñán, Cannes, Zurich, en el Musikverein de Viena, el Radio Hall France de París y en la Sala de Derechos Humanos de la ONU en Ginebra. Desde 1989 la Orquesta ha acompañado a solistas de relevancia internacional, como Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet y Raphael, entre otros. Premios, distinciones:

- Premi Rotary Mallorca Humanitats 2010-2011, en mayo de 2011.
- VI Premios Onda Cero Mallorca 2017, categoría de Música.
- Medalla de Oro de las Illes Balears, en 2020, la mayor distinción de la Comunidad Autónoma.

La Sinfónica cuenta con un sello discográfico que le permite distribuir sus grabaciones por diferentes plataformas musicales como Spotify, Apple Music, Amazon Music, Google Play Music, entre otros. En estos momentos la Sinfónica está construyendo su nueva sede, la Caixa de Música, que será un referente internacional como espacio escénico musical, y el primer edificio público de una orquesta en España, con una fuerte colaboración público-privada.

Orquestra Simfònica de les Illes Balears

eng

The Symphony Orchestra of the Balearic Islands (OSIB) was founded in 1988, by means of a public entity known as “Fundació Pública de les Balears per la Música”, at the request of the Balearic Government, Ajuntament de Palma and Consell de Mallorca. The history of the orchestra dates back to the 1940s, and its first conductor was Korean maestro Eaktay-Ahn. Nevertheless, the OSIB as we know it today performed its première concert season in September 1989, with Principal conductor and Artistic director Luís Remartínez, and soloist Teresa Berganza. Maestro Pablo Mielgo has been the OSIB's Principal Conductor since 2014.

Apart from its concert season at Auditorium de Palma, Teatre Principal de Palma, Trui Teatre and Auditori de Manacor and summers at Bellver Castle, the OSIB regularly takes part in the opera seasons with Fundació Teatre Principal de Palma and “Amics de l'Òpera de Maó” (Menorca). Moreover, the OSIB develops a comprehensive educational programme, including school performances and family concerts. One of our main goals is to release the works of Balearic composers. An example of that is the première of Antoni Parera Fons' opera, L'Arxiduc, with libretto by Carme Riera, member of the Real Academia Española.

In 2020, the OSIB was the first orchestra to go back on stage after Covid-19 lockdown. It is worth mentioning that the chamber groups formed by the orchestra's musicians had performed a series of voluntary concerts under the title “Sonam per Tu” (We play for you), through the OSIB's YouTube channel, during the pandemics. The OSIB has performed in concert beyond the Balearic Islands, in places like San Sebastián, Santander, Valencia, Oviedo, the Auditorio Nacional and Teatro Real in Madrid and Palau de la Música in Barcelona, among others; as well as in Perpignan, Cannes, Zurich, Musikverein Vienna, Radio Hall France in Paris and at The Human Rights and Alliance of Civilizations Room in Geneva.

Since 1989, the OSIB has accompanied renowned international solo acts such as Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet and Raphael, among others. Awards and recognitions:

- “Rotary Mallorca” Prize in Humanities 2010/2011.
- VI “Onda Cero Mallorca” Awards, Music category 2017.
- Gold Medal of the Balearic Islands 2020 (the most important award from the autonomous Government).

The OSIB has a label which allows us to distribute our recordings across a number of music platforms, such as Spotify, Apple Music, Amazon Music and Google Play Music, among others. The new headquarters of the OSIB are currently under construction. Once finished, Caixa de Música will be the first public building for an orchestra in Spain, with a strong collaboration of public and private funding, and will become an international reference for music hall spaces.

Propers concerts

Novembre

**CONCERT
TEATRE PRINCIPAL
DE PALMA**

5 de desembre
20.00 h

Música de cinema

Narració, José Luis Garci i Inocencio Àrias

Director, Pablo Mielgo

Orquestra Simfònica Illes Balears

**3# CONCERT CICLE
AUDITORIUM
DE PALMA**

12 desembre 2024
20.00 h

Don Giovanni, obertura,

W. A. Mozart

Concert per a piano núm. 23

W. A. Mozart

Quadres d'una exposició

M. Mussorgsky

Piano, Eva Gevorgyan

Director, Pablo Mielgo

Plantilla OSIB

PRIMERS VIOLINS

Smerald Spahiu, concertino
Gina Nicola, concertino associat
Jennifer Peck, solista, ajudant de concertino
Paula Marqués
Gloria Grati
Gabriel Martí
Andrei Melkumov
Maria Luisa Payeras
Christine Schedukat
Marc Nogués
Víctor Ros (interí)
Cristina Sánchez de las Matas (interí)

SEGONS VIOLINS

Barbara Walus, solista
Sebastià Pou, ajudant de solista
Carmen Fullana
Roberto Moragón
Beth Super
Francisco Sard
Manel Barrios
Benjamin Payen (interí)

VIOLES

Sonia Krasnova, solista
Marta Hatler, ajudant de solista
Miguel Arola
Filippo Maschio
Lluís Oliver
Elisabeth Romero
Hanga Zsofia Fehér
Clara Mascaró (interí)
Raquel Cobo (interí)

VIOLONCELS

Irene Cervera, solista (interí)
Ibolya Rózsás, ajudant de solista
Jorge Giménez, ajudant de solista (interí)
Felipe Temes
Manuela Torres
Llorenç Rosal
Leila El Charef (Interí)

CONTRABAIXOS

Martin Gregg, solista
Jozef Szafranski, ajudant de solista
Philip Dawson
Wojciech Sobolewski

FLAUTES

Josep Miralles, solista
Laura Leena Pauni, ajudant de solista

FLAUTA/FLAUTÍ

Enrique Sánchez, ajudant de solista

OBOÈS

Javier Arnal, solista
Jordi Miralles, ajudant de solista

OBOÈ/CORN ANGLÈS

Claudia Sánchez, ajudant de solista (interí)

CLARINETS

Pablo Tirado, solista (interí)
Juan José Pardo, ajudant de solista

CLARINET/CLARINET BAIX

Sílvia Insa, ajudant de solista

FAGOTS

José Vicente Tatay, solista
Gerard Beltran, ajudant de solista

FAGOT/CONTRAFAGOT

Joana Rullan, ajudant de solista
Patricia Pazos, ajudant de solista (interí)

TROMPES

Nigel Carter, solista
José Fortea, solista
Miriam Merino, ajudant de solista
Joan Barceló, ajudant de solista
César Guillem, ajudant de solista

TROMPETES

Michel Herment, solista
Cyril Pouillet, ajudant de solista
Samuel García, ajudant de solista

TROMBONS

Jean Christophe Brunet, solista
David Ruiz, ajudant de solista (interí)
Miquel Sáez, ajudant de solista

TUBA

Tobies Isern, solista

TIMPANI

David Montoya, solista (Interí)

PERCUSSIÓ

Susana Pacheco, ajudant de solista
Juan C. Murgui, ajudant de solista

ARPA

Cristina Badía, solista

COL.LABORADORS

Aria Trigas (violí)
Clementina Valente (violí)
Marie Delbusquet (violoncel)
Eudald Ribas (contrabaix)
Sabela Castro (percussió)
Marco Morales (percussió)
Llorenç Prats (celesta)

GERÈNCIA

Cristina Martínez

EQUIP ARTÍSTIC

Pablo Mielgo Carrizo, director titular

EQUIP TÈCNIC

Margalida Gomila, cap d'administració

Katalin Szentirmai, arxiu i documentació musical

Gloria Grati, secretaria tècnica

Juan Ramon Garcia, faristoler

Maria del Mar Furió, serveis artístics

Aina Gayart, auxiliar

Francisca Pallicer, auxiliar

Gustavo Riutort, serveis generals

Patronat de la fundació OSIB

PRESIDENT

Jaume Bauzà, conseller de Turisme, Cultura i Esports

VICEPRESIDENTA

Ricarda Margarita Vicens, directora general de Cultura

VOCALS NATS

Bartomeu Alcover, director general de Pressuposts

María Isabel Sáez, secretària general de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports

Antoni Mesquida, director general de Funció Pública

VOCALS ELECTES

Pedro Vidal, secretari autonòmic de Cultura i Esports

Bartomeu Riera, director adjunt IEB

Catalina Barceló, directora general d'Economia i Estadística

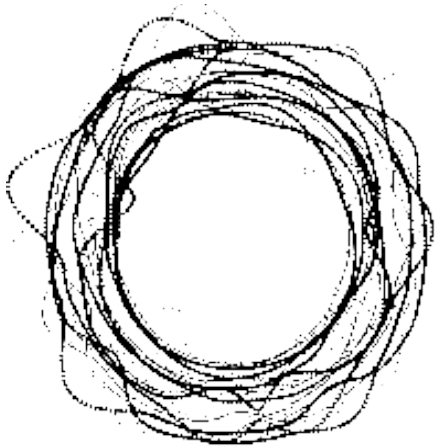
Govern de les Illes Balears

Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports

Conselleria de Turisme, Cultura i Esports

Fundació Orquestra Simfònica

FUNDACIÓ
ORQUESTRA SIMFÒNICA
ILLES BALEARS

Fundació Turística i Cultural de les Illes Balears

Conselleria de Turisme, Cultura i Esports

Agència d'Estratègia Turística

El Corte Inglés